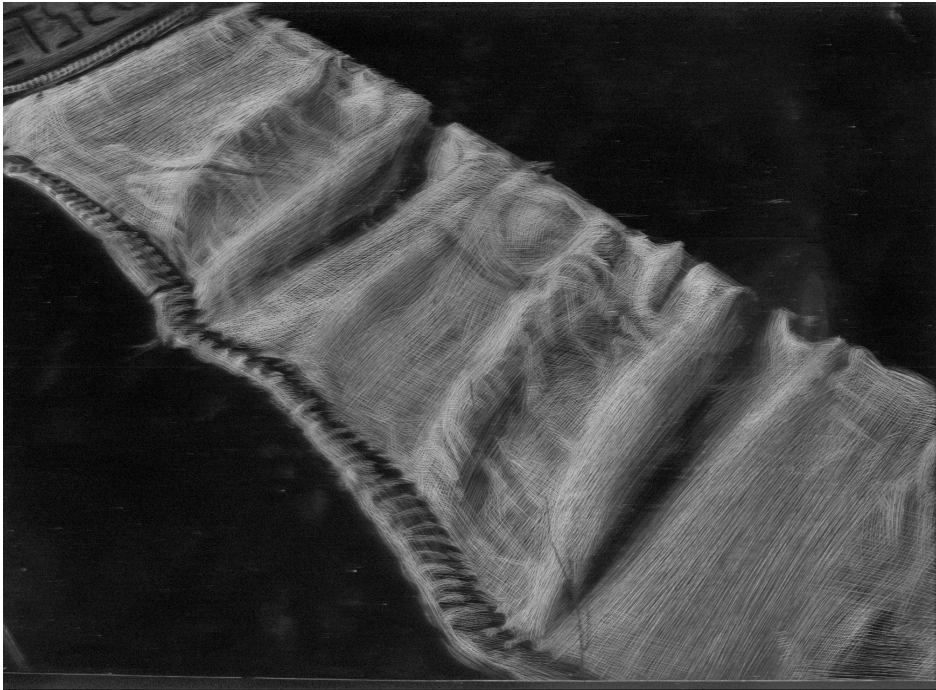

Szabó András

A Communitas Alkotói Ösztöndíjat képek elkészítésére és azok kiállítására pályáztam meg. Rajzaimat egy általam kifejlesztett technikával készítem. Feketére festett fehér műanyaglemezbé karcolom a rajzot, amelyet fényképről másolva viszem fel a lemezre.

Az elmúlt egy év alatt több tematikus vonal kivitelezésével kísérleteztem. A *Moha* című kép egy már elkezdett régebbi sorozat utolsó darabjaként született meg 2010 nyarán, mintegy lezárva ezt a több évig tartó kutatásomat. Kutatás, amely a mai ember alakjának a környezetével való kapcsolatáról szól.

Egy másik témakör a turista - mint társadalmunkat meghatározó figura - alakjainak ábrázolása turistafotók alapján. A turistafotó egy egész előzménysorozatot gyűjt össze egy mozzanatba. Ez a mozzanat emlékműként szolgál majd a szereplők életében. Valójában valaminek a hiányát leplezi ez a pillanat, amelyet fotópapírra rögzítünk. Ezek az “élő szobrok” lettek az én képeim szereplői is, így kívántam kihangsúlyozni hatalmas fontosságát a turistafotónak. Egyelőre ebből egy kép született, mivel egy időre félretettem az ötletet érni.

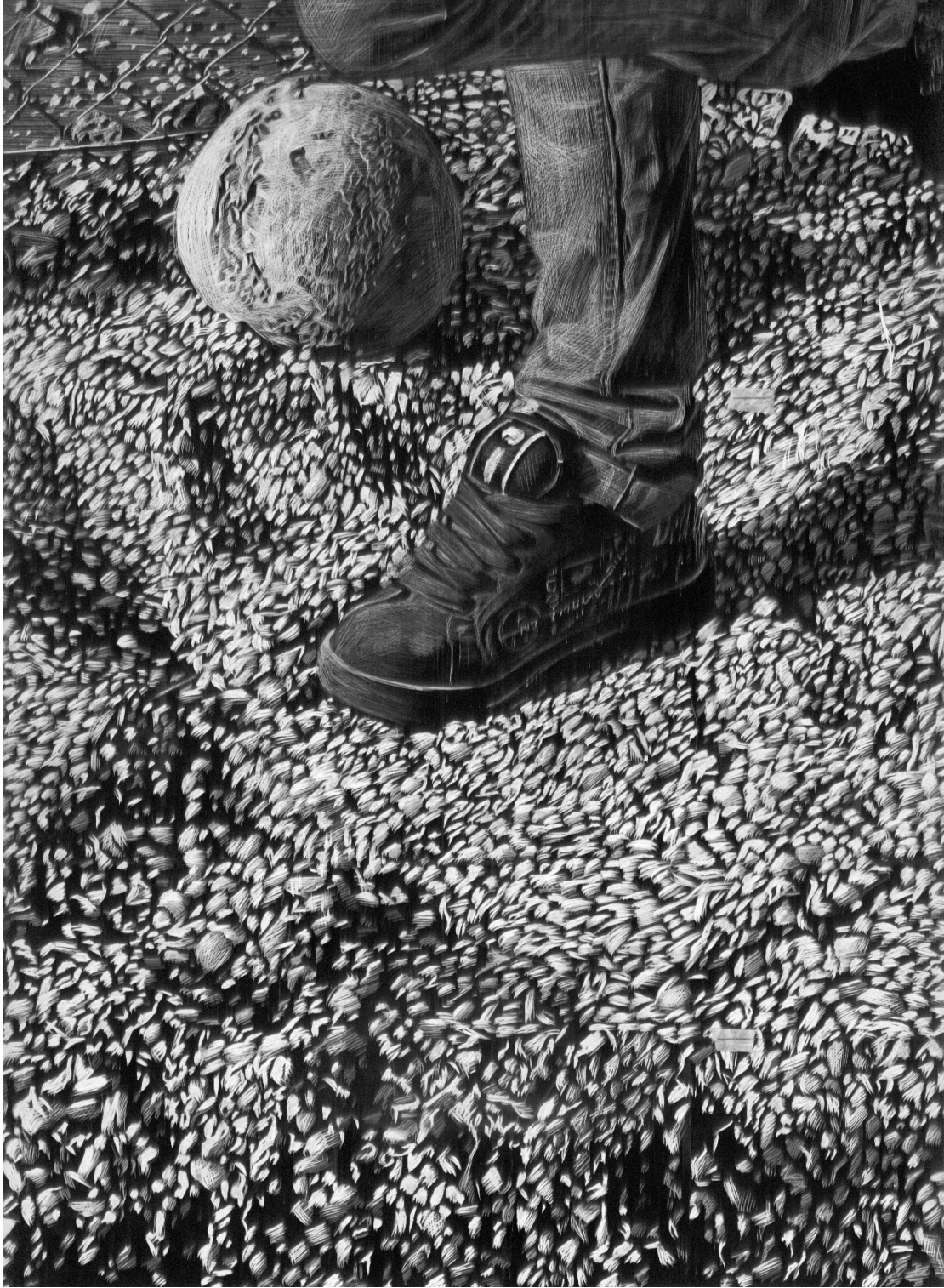
Az a sorozat, amin most dolgozom, egy nagyon egyszerű, de koherens összképet alkotva jelenik meg a maketten. Öt kamaszt és egy épülőfélben lévő irodaházat ábrázoló fotóról van szó:

Nagy kihívásnak ígérkezik ennek a sorozatnak az elkészítése, mivel eddig másfél 90/65 cm-es képet sikerült elkészíteni, viszont annál látványosabb a lassú munka. A fotók bonyolultsága és a részletek aprólékossága miatt lassan haladtam, viszont éppen ezeknek a tényezőknek köszönhetően nagyon hatásosnak mutatkozik a kész kép. A tinédzserek

nagyon viszontagságos és bonyolult korszakát szeretném bemutatni ezzel a képsorozattal, amit az aprólékos kidolgozás és a rengeteg részlet pontos bemutatása nagyon jól alátámaszt. Emellett a kolozsvári magyar gyermekek sajátos problematikájáról, azaz az etnikai identitászavarról is szólnak a képek. A hovatartozás kérdése egy vegyes házasságban élő gyerek problémáját a globális kultúra és hovatartozás is megkavarja. Befolyások, elemek, kultúrák, szubkultúrák, nyelvek, jelek, hősök, példaképek kavalkádjából próbálnak egy valamennyire koherens képet alkotni két biológiai korszak küszöbén ezek a gyermekek. A kislánycopfot viselő koponya, amely az egyik lány cipőjén van ismerteti velünk ezt az extrémítások közt mozgó életkort. Olyannyira izgalmasnak tűnt az örökké vívódó lényük, hogy kívántam megörökíteni őket, alakuló félben lévő személyiségüket. Az iskola udvarán tobzódó kavicsrengeteg és a szabályos drótháló sorai közt “vergődő” felnőtt-gyermekek portréinak elkészítése jelent számomra prioritást az elkövetkezendő hónapokban.

Az elmúlt évben részt vettem három csoportos kiállításon (Temesváron, Bukarestben és Kolozsváron).

